

Ἡ φωνή μας πλὴν θὰ ψάυσῃ
τὰς χορδὰς τῶν καρδιῶν,
καὶ καθεὶς σας θενὰ κλαύσῃ,
καὶ θὰ δώσῃ ἑλεῶν.

ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ

Μελοδ. ἑθνικὴ, Α, ἀρ. 321

Ἐμπρὸς ὀρέων ἀετοὶ,
ἔμπρὸς δελφῖνες τοῦ πελάγους.
Γυμνοῦτε σπάθας τουρκοφάγους.
Τὸ τύμπανον κροτεῖ,
καὶ ἡ πατρίς ἔμπρὸς σας τὸ λάβαρον κρατεῖ.
Μακρὰν πᾶν αἴσθημα δειλίας.
Τοῦ θραύοντος ζυγὸν δουλείας
ὁ θάνατος λαμπρός!
Τὰ ξίφη μας, κ' ἔμπρὸς!

Μὴ δι' ἡμᾶς ἀμαυρωθοῦν
τὰ ἔργα εὐκλεῶν προγόνων.
Τὰ τρόπαια τῶν Μαραθῶνων
καὶ πάλιν ᾗς στηθοῦν.
Τὴν δόξαν τῶν πατέρων τὰ τέκνα των ποθοῦν.

¹ Ἡ μουσικὴ αὕτη συνετέθη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως
ὑπὸ φιλέλληνος ἐπίτηδες διὰ τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν.

Ἐμπρός, Μιαοῦλαι, Καραῖσκοι!
 Ὑπὲρ πατρίδος ὅστις θνήσκει,
 ἀθάνατος, λαμπρός!
 Τὰ ξίφη μας, κ' ἔμπρός!

—

Βροντᾷ καὶ σείεται ἡ γῆ.
 Χεῖρας ὀπλίσατε ἀνδρείας.
 Ὁ μέγας τῆς ἐλευθερίας
 Θεὸς σᾶς εὐλογεῖ.
 Συντρίβει τοὺς τυράννους ἡ θεία του ὀργή.
 Δαφνῶν μᾶς περιμένει θέρος.
 Ἐμπρός! ἢ ζῶμεν ἐλευθέρως,
 ἢ πίπτομεν λαμπρῶς.
 Τὰ ξίφη μας, κ' ἔμπρός!

